

На підставі якісних критеріїв визначаються професійні ознаки управлінців, а саме вік, освіта, стан здоров'я, стаж роботи, а також рівень індивідуально-психологічних особливостей: воля, пам'ять, відповідальність, інтуїція, антиципація. Воля, як особиста риса управлінця, виявляється в його усвідомленому зусиллі до виконання поставлених завдань з досягненням найбільш сприятливих для підприємства результатів. Пам'ять характеризує можливість одночасно зосереджувати увагу на декількох чинниках, від яких залежить успішне досягнення поставленої мети, і здатність відтворювати раніше одержану інформацію в найбільш короткий термін. Відповідальність виражається в прагненні самостійного вибору й організації впровадження найбільш ефективного управлінського рішення, здатності передбачати позитивні та негативні результати вибору, а також у готовності зазнавати певні позбавлення у разі помилки керівника та фахівця. Інтуїція – це здатність оцінити неусвідомлені, але вже зафіксовані будь-яким з органів чуття чинники, що позитивно або негативно впливають на успішність функціонування підприємства. Для оцінки результативності діяльності управлінського персоналу в процесі мінімізації ризиків по всіх підрозділах промислового підприємства, пропонується в якості планових показників використовувати чинники ризику, притаманні певній сфері управління та здійснювати інтегральну оцінку персоналу, що дозволяє оцінити фактичну кваліфікацію управлінців, а також з достатнім ступенем вірогідності прогнозувати ефективність їх майбутньої діяльності спрямованої на зниження ризиків.

Для визначення результативності діяльності управлінського персоналу, на підставі якої визначається динаміка розвитку професійної компетентності і інтелектуального рівня керівників та фахівців усіх підрозділів підприємства, необхідно використовувати кількісні критерії, які повинні відповідати наступним умовам: - безперервність - постійний збір інформації про діяльність управлінського персоналу підприємства; - дисперсність – використання результатів діяльності управлінського персоналу підприємства при ухваленні кадрових та мотиваційних рішень; - обґрунтованість - оцінювання ефективності управлінських рішень на підставі певних стандартизованих критеріїв, властивих певному центру відповідальності; - кількісний характер - використання кількісних шкал вимірювання критеріїв; - комплексність - багатокритеріальна оцінка видів діяльності; - ієрархічність - поєднання інтегральної оцінки діяльності з її етапами (у часі) та видами (у просторі); - простота автоматизації і введення в сучасні ERP; - урахування специфіки роботи менеджерів у різних сферах управління промисловим підприємством.

Також можна здійснити розподіл управлінців на 3 категорії в залежності від рівня впливу успішності завдань, що впливають на економічну безпеку підприємства.

Категорія А – найбільш значуща для забезпечення економічної безпеки підприємства. До неї входять управлінці, що приймають найбільш результативні управлінські рішення. Постійне використання управлінців даної категорії дозволяє підприємству досягати 80% успіху на ринку, внаслідок чого підвищується економічна безпека підприємства.

Категорія В – менш значуща, оскільки успішність діяльності управлінських працівників цієї категорії складає 15% для забезпечення економічної безпеки підприємства.

Категорія С – істотно не впливає на рівень економічної безпеки підприємства, оскільки результати управлінських рішень працівників, що входять в цю категорію забезпечують досягнення 5% стабільного функціонування промислового підприємства.

Використання оцінки якості управлінського з допомогою сукупності якісних та кількісних показників, а також сукупності методів оцінки дозволяє виявити внесок кожного управлінця усіх сфер діяльності в підвищення економічної безпеки промислового підприємства.

ІННОВАЦІЙНА КОНЦЕПЦІЯ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ МАШИНОБУДІВНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

*Македон В.В., Баканов Д.О., Дніпропетровський університет ім. А. Нобеля,
м. Дніпропетровськ, Україна*

В сучасній Україні, яке активно шукає своє місце на світових ринках машинобудівної продукції, потрібне формування конкурентоздатної національної економіки інноваційного типу,

потрібно проведення послідовної реструктуризації і модернізації, як окремих господарюючих суб'єктів, так і провідних галузей економіки в цілому для формування ресурсного базису, необхідного для повноцінного функціонування інноваційної сфери.

Економічний розвиток країни можливий на основі багатоукладної соціально-орієнтованої ринкової економіки, що базується на впровадженні нових інформаційних, інноваційних технологій і забезпечує перехід до нових стандартів якості життя, будівництва сучасного демократичного суспільства. Для реалізації економічного потенціалу розвитку машинобудівної галузі потрібне впровадження механізму оптимального поєднання економічних методів державного регулювання і ринкових саморегуляторів.

У сучасних умовах конкурентоздатна економіка може бути сформована тільки шляхом впровадження наукомістких виробництв і ефективних технологій. У свою чергу вирішення цієї проблеми можливе виключно за рахунок технічного переозброєння і активної підтримки державою розвитку машинобудування, яке може стати "локомотивом" зростання і створить заділи для якісних змін в усій господарській системі.

У машинобудуванні потрібний подальший розвиток промислового виробництва на основі фінансового оздоровлення підприємств, підвищення рівня технічної оснащеності і технологічного рівня виробництва; формування конкурентних і ефективних ринків продукції. Для економічного зростання потрібна підтримка приватних інвестицій в машинобудуванні; поліпшення інвестиційної привабливості машинобудування за рахунок виправлення накопичених структурних деформацій (реструктуризація збиткових підприємств, створення нових робочих місць). Поступове нарощування інвестицій дозволить збільшити обсяг виробництва, активізувати інноваційні процеси в галузі [2].

Основною інституціональною умовою успішного розвитку машинобудування по інноваційному шляху є формування інноваційної системи.

Формування і функціонування інноваційної системи галузі як цілісного, взаємопов'язаного комплексу інститутів правового, фінансового, науково-технічного характеру дозволить машинобудуванню своєчасно включитися в процес розвитку інноваційної діяльності.

У машинобудуванні є передумови для активізації інноваційного процесу. При цьому спостерігається відокремленість в роботі суб'єктів управління інноваційною діяльністю в галузі, відсутня цільова орієнтація і єдина інноваційна політика. Усе це призводить до розриву безперервного ланцюжка інноваційного процесу.

Тому необхідно консолідувати зусилля і ресурси, наявні в галузі, для вирішення ключового завдання - перекладу машинобудування на інноваційний шлях розвитку.

Структурні і технологічні перетворення, необхідні для підвищення темпів зростання економіки, вимагають комплексного підходу, що припускає розробку і реалізацію системи взаємопов'язаних заходів, спрямованих на підтримку і координацію діяльності усіх учасників інноваційного процесу (органів регіональної влади, учених, представників фінансових і промислових кіл).

Перехід машинобудування до інноваційного розвитку припускає пошук напрямів активного використання накопиченого інноваційного потенціалу і визначення можливостей, шляхів і форм його акумуляції і вдосконалення.

Сучасний розвиток економіки, обумовлює можливість успішного розвитку тих підприємств, які приділяють пріоритетну увагу пошуку інноваційних форм і методів функціонування бізнесу. Основні напрями інноваційного розвитку: розширення асортименту товарів і послуг, відповідність вимогам правил і стандартів, розширення традиційних ринків збуту, збільшення витрат на навчання і підготовку персоналу.

Аналіз використання інноваційного потенціалу виявив зростання частки інноваційної продукції на підприємствах машинобудування. Систематизація чинників, що перешкоджають реалізації інноваційного потенціалу на підприємствах, в три групи, дозволила виявити серед них ключові [3]: серед економічних чинників: високий рівень нововведень і брак фінансових коштів з боку держави; серед виробничих: недолік інформації про нові технології, низький інноваційний потенціал підприємств; серед інших: нерозвиненість ринку технологій і інноваційної інфраструктури.

У сучасній інноваційній сфері спостерігається істотна невідповідність інноваційних пропозицій потребам бізнесу, оскільки розробка значної частини технологічних інновацій в галузі ініціюється не виробниками, а регіональними адміністраціями і федеральними структурами, що не беруть участь в їх безпосередньому використанні. Це викликає необхідність створення ефективного механізму взаємодії розробників продуктових і технологічних новацій і товаровиробників.

На підприємствах галузі необхідно активізувати процеси створення інновацій, впровадження інновацій в практичну діяльність, поширення інновацій, застосування інноваційних продуктів, послуг або технологій в нових місцях і умовах. Вдосконалення концепції корпоративного управління на підприємствах машинобудування дуже високо. В умовах економічної кризи існує об'єктивна необхідність розробки і практичного застосування інноваційної концепції управління підприємствами машинобудівної галузі, що передбачає корінні зміни організаційних схем управління і економічних стосунків на підприємствах. Розвиток конкурентного середовища в машинобудівній галузі в майбутньому зробить цей сектор економіки більш ефективним, що, у свою чергу, підвищить його інвестиційну привабливість і активізує інноваційні процеси. Розвиток інноваційного бізнесу в машинобудівній галузі можливий на основі залучення інвестицій, використовуваних для реалізації інноваційних проектів по розвитку виробничої бази і організації ефективної системи збуту продукції.

В якості основних цілей вдосконалення управління підприємницькою діяльністю на підприємствах машинобудівної галузі в роботі виділені, по-перше, розробка моделі організації бізнесу машинобудівного підприємства; по-друге, концепція управління бізнесом на рівні регіону; по-третє, формування адаптивної системи управління підприємством машинобудування, що безпосередньо взаємодіє із споживачами, по-четверте, створення у межах системи управління машинобудівним підприємством методичних центрів, яким буде доручений моніторинг, аналіз і розробка інноваційних пропозицій по вдосконаленню форм і методів управління на підприємстві, а також інформаційне забезпечення усіх ланок управління [1]. Управління інноваційними процесами в машинобудуванні повинно здійснюватися на основі функціонування виробничих зв'язків, які має бути створені з метою підвищення якості продукції, для формування добросовісної конкуренції на ринку машинобудування і зміцнення промислової бази України.

Література: 1. Василенко В.А. Менеджмент устойчивого развития предприятия: [монография] / В.А. Василенко. – К. : Центр учеб. лит., 2005. – 648 с. 2. Кудря Я.В. Сучасний стан і шляхи розвитку акціонерних компаній в машинобудуванні України / Я. В. Кудря, Т. О. Жуковська // Актуальні проблеми економіки. – 2008. – № 6 (84). – С. 143 – 157. 3. Пахомова С.В. Аналіз стану машинобудівних підприємств України та можливі стратегії їх розвитку / С.В. Пахомова // Прометей. – 2009. – №2 (29). – С. 155-159.

ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВИХ ПОТОКІВ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕНТАБЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЗАЛІЗНИЦІ

Марценюк Л. В., Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені ак. В. Лазаряна, м. Дніпропетровськ, Україна

Транспорт – одна з базових галузей національної економіки, ефективне функціонування якої є необхідною умовою для забезпечення обороноздатності, захисту економічних інтересів держави та підвищення рівня життя населення.

1. З метою визначення напрямків подальшого розвитку та функціонування транспортного сектора економіки України, розширення міжнародних транспортних зв'язків, ефективного використання транзитного потенціалу країни, впровадження структурних реформ на транспорті, Кабінетом Міністрів України затверджено Програму економічних реформ України на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава». Одним із пріоритетних завдань залізничного транспорту є реформування його системи управління. Реформування залізничного транспорту має на меті побудову нової організаційної